

Υπόθεση C-531/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία κατάθεσης:

19 Οκτωβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesgerichtshof (Γερμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

24 Σεπτεμβρίου 2020

Εναγομένη και αναιρεσείουσα:

NovaTexte GmbH

Ενάγον και αναιρεσίβλητο:

Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg

BUNDESGERICHTSHOF (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία)

ΔΙΑΤΑΞΗ

[παραλειπόμενα]

της

24ης Σεπτεμβρίου 2020

στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης

NovaText GmbH, [παραλειπόμενα]

εναγομένη και αναιρεσείουσα,

[παραλειπόμενα]

κατά

Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg, [παραλειπόμενα]

ενάγοντος και αναιρεσιβλήτου,

[παραλειπόμενα] [σελ. 2 του πρωτοτύπου]

Το πρώτο τμήμα αστικών διαφορών του Bundesgerichtshof (Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου, Γερμανία) εξέδωσε στις 24 Σεπτεμβρίου 2020 [παραλειπόμενα]

την ακόλουθη διάταξη:

- I. Αναστέλλει τη διαδικασία.
- II. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, και του άρθρου 14 της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, της 30ης Απριλίου 2004, σ. 45):

Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, και το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/EK να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη η οποία προβλέπει ότι ο ηττηθείς διάδικος υποχρεούται να αποδώσει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο νικήσας διάδικος για τη συμμετοχή συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, ανεξαρτήτως του αν η συμμετοχή του συμβούλου σε δίκη σχετική με το δικαίωμα των σημάτων ήταν αναγκαία για την προσήκουσα δικαστική επιδίωξη των αγωγικών αξιώσεων; [σελ. 3 του πρωτοτύπου]

Σκεπτικό:

- 1 I. Το ενάγον άσκησε κατά της εναγομένης αγωγή παράλειψης λόγω παραποίησης/απομίμησης των σημάτων της, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ήγειρε παρεπόμενες αξιώσεις βάσει του δικαιού περι σημάτων. Η διαφορά περατώθηκε με έγγραφο δικαστικό συμβιβασμό σύμφωνα με το άρθρο 278, παράγραφος 6, του ZPO (γερμανικού κώδικα πολιτικής δικονομίας). Με διάταξη της 23ης Μαΐου 2017, το Landgericht (πρωτοδικείο) καταδίκασε την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα της ένδικης διαφοράς και προσδιόρισε την αξία του αντικειμένου της δίκης σε 50 000 ευρώ. Η έφεση της εναγομένης κατά της διατάξεως αυτής δεν ευδοκίμησε.
- 2 Στο δικόγραφο της αγωγής, ο δικαστικός πληρεξούσιος του ενάγοντος ανέφερε τη συμμετοχή συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και κατά τη διαδικασία προσδιορισμού των δικαστικών εξόδων βεβαίωσε ως δικηγόρος ότι η σύμβουλος συμμετείχε πράγματι στη διαδικασία αυτή. Όλα τα σχετικά δικόγραφα κατατέθηκαν στο δικαστήριο μετά από συνεννόηση με την ειδική σύμβουλο σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η ειδική σύμβουλος σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας συμμετείχε επίσης στις συμβιβαστικές διαπραγματεύσεις, έστω και αν η τηλεφωνική επικοινωνία γινόταν αποκλειστικά μεταξύ των δικαστικών πληρεξουσίων των διαδίκων.

- 3 Με διάταξη της 8ης Δεκεμβρίου 2017, το Landgericht (πρωτοδικείο) προσδιόρισε το ύψος των αποδοτέων στο ενάγον δικαστικών εξόδων στο ποσό των 10 528,95 ευρώ, πλέον τόκων με επιτόκιο κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερο από το βασικό από τις 28 Σεπτεμβρίου 2017. Συναφώς, έκανε δεκτό το αίτημα του ενάγοντος να του αποδοθούν έξοδα συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ύψους 4 867,70 ευρώ για τη συζήτηση της αγωγής στον πρώτο βαθμό [παραλειπόμενα] και 325,46 ευρώ για τη συμμετοχή στην έκκλητη δίκη για τον προσδιορισμό των δικαστικών εξόδων [παραλειπόμενα]. **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]**
- 4 Η έφεση που άσκησε η εναγομένη κατά της διάταξης προσδιορισμού εξόδων συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας δεν ευδοκίμησε.
- 5 Με την αίτηση αναιρέσεως, την άσκηση της οποίας επέτρεψε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, η εναγομένη εμμένει στο αίτημά της περί ακυρώσεως της προσβαλλόμενης διάταξης προσδιορισμού δικαστικών εξόδων, στον βαθμό που της επιβλήθηκαν δι' αυτής έξοδα συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.
- 6 II. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε ότι τα αιτούμενα έξοδα συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας έπρεπε να καταβληθούν από την εναγομένη σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων). Η επίδικη διαφορά αποτελεί υπόθεση σχετική με διακριτικά γνωρίσματα κατά την έννοια της διάταξης αυτής. Δεν απαιτείται να εξεταστεί, σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων) –και επομένως και στην περίπτωση της επίδικης διαφοράς– αν η συμμετοχή της ειδικής συμβούλου σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ήταν αναγκαία για την προσήκουσα δικαστική επιδίωξη των αγωγικών αξιώσεων ή αν η σύμβουλος παρέσχε «προστιθέμενη αξία» στον εντεταλμένο από το ενάγον δικηγόρο. Δεν τίθεται ζήτημα ερμηνείας του άρθρου 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων) η οποία να λαμβάνει υπόψη τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 14 της οδηγίας 2004/48/EK σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και η οποία να αποσκοπεί στο να εξεταστεί αν ήταν αναγκαία η αναζήτηση της αρωγής του ειδικού συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, καθόσον το άρθρο 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων) αντιστοιχεί στις διατάξεις αυτές της οδηγίας· τέτοια ερμηνεία δε θα ερχόταν σε αντίθεση προς τον σκοπό του νομοθέτη. Επίσης, το άρθρο 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων) δεν αντιβαίνει στη γενική αρχή της ισότητας που συνάγεται από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του Grundgesetz (Θεμελιώδους Νόμου), στον βαθμό που υφίσταται επαρκής αντικειμενικός λόγος για τη διαφορετική μεταχείριση της απόδοσης εξόδων ειδικών συμβούλων σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε υποθέσεις σχετικές με διακριτικά γνωρίσματα έναντι της απόδοσης των δικαστικών εξόδων κατά τις γενικές δικονομικές διατάξεις, οι οποίες περιλαμβάνουν μόνο τα αναγκαία δικαστικά έξοδα για τη δικαστική επιδίωξη των αγωγικών αξιώσεων, καθόσον ο νομοθέτης

επιφύλαξε προνομιακή μεταχείριση από απόψεως αποδοτέων δικαστικών εξόδων ως προς τη συμμετοχή ειδικών συμβούλων σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε υποθέσεις σχετικές με διακριτικά γνωρίσματα λόγω της ιδιαίτερης ειδικότητάς τους. **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]**

- 7 III. Η ευδοκίμηση της αναίρεσης εξαρτάται από την ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 14 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ. Κατά συνέπεια, προ της εκδόσεως αποφάσεως επί του ενδίκου μέσου πρέπει να ανασταλεί η διαδικασία και να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', και τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 8 1. Δυνάμει του άρθρου 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων), η διατύπωση του οποίου επαναλαμβάνεται κατά τρόπο πανομοιότυπο στο άρθρο 140, παράγραφος 4, του Markengesetz (νόμου περί σημάτων), με ισχύ από 14 Ιανουαρίου 2019, εκ των δικαστικών εξόδων που προκύπτουν από τη συμμετοχή συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε υπόθεση σχετική με διακριτικά γνωρίσματα, αποδοτέα είναι τα δικαιώματα εκ του άρθρου 13 του Rechtsanwaltsvergütungsgesetz (νόμου περί αμοιβών δικηγόρων), καθώς και τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο ειδικός σύμβουλος σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Κατά το άρθρο 125, παράγραφος 5, του Markengesetz (νόμου περί σημάτων), η διάταξη αυτή εφαρμόζεται αναλογικά σε διαδικασίες ενώπιον των δικαστηρίων σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο πλαίσιο της προβλεπόμενης στο άρθρο 104 του Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας) διαδικασίας προσδιορισμού δικαστικών εξόδων, τα έξοδα συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας επιβάλλονται στον υπόχρεο των δικαστικών εξόδων [παραλειπόμενα].
- 9 2. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε τα έξοδα της ειδικής συμβούλου σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας αποδοτέα δυνάμει του άρθρου 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων), σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Bundesgerichtshof (Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου, Γερμανία) και την απολύτως κρατούσα στη θεωρία άποψη.
- 10 Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, τα έξοδα που προκύπτουν από τη συμμετοχή συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε υπόθεση σχετική με διακριτικά γνωρίσματα πρέπει να αποδίδονται δυνάμει του άρθρου 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων), ανεξαρτήτως του αν η συμμετοχή του συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ήταν αναγκαία για την προσήκουσα δικαστική επιδίωξη των αγωγικών αξιώσεων ή την άμυνα ενώπιον δικαστηρίου, κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας). Ούτε είναι κρίσιμο αν ο ειδικός σύμβουλος σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας παρέσχε μια παροχή με «προστιθέμενη αξία» σε σχέση με αυτήν του δικηγόρου [παραλειπόμενα] **[σελ. 6 του πρωτοτύπου]** [παραλειπόμενα].

- 11 Αντιθέτως, όσον αφορά την εξωδικαστική επιδίωξη των αξιώσεων, και ιδίως τη συμμετοχή του ειδικού συμβούλου σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε εξώδικη όχληση βάσει του δικαίου των σημάτων, το Bundesgerichtshof (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) έκρινε ότι δεν είναι δυνατή η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων) και ότι, κατά συνέπεια, αποδοτέα είναι τα έξοδα που συνδέονται με τη συμμετοχή του ειδικού συμβούλου σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας μόνον εφόσον η συμμετοχή αυτή ήταν απαραίτητη [παραλείπόμενα].
- 12 3. Εντούτοις, δημιουργούνται ήδη σοβαρές αμφιβολίες ως προς το δίκαιο της Ένωσης σχετικά με τη συμβατότητα του άρθρου 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων) με τις διατάξεις των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 14 της οδηγίας 2004/48/EK.
- 13 α) Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/EK, τα κράτη μέλη προβλέπουν τα μέτρα, τις διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που απαιτούνται για τη διασφάλιση της επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που ρυθμίζονται με την οδηγία αυτή. Τα εν λόγω μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης πρέπει να είναι θεμιτά και δίκαια, να μην είναι περίπλοκα και δαπανηρά άνευ λόγου και [σελ. 7 του πρωτοτύπου] να μην προβλέπουν παράλογες προθεσμίες ούτε να συνεπάγονται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις. Κατά το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/EK, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα εύλογα και αναλογικά δικαστικά έξοδα και οι λοιπές δαπάνες στις οποίες υπεβλήθη ο νικήσας διάδικος να βαρύνουν κατά κανόνα τον ηττηθέντα διάδικο, εκτός εάν λόγοι επιεικειάς επιβάλλουν άλλως. Κατά την αιτιολογική σκέψη 17 της οδηγίας 2004/48/EK, τα μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που προβλέπει η οδηγία αυτή θα πρέπει να προσδιορίζονται σε κάθε περίπτωση κατά τρόπον ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης περίπτωσης, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών χαρακτηριστικών κάθε δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας και, κατά περίπτωση, του εσκεμμένου ή μη εσκεμμένου χαρακτήρα της προσβολής.
- 14 β) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/EK έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, η οποία προβλέπει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του νικήσαντος διαδίκου, παρέχει στον δικαστή ο οποίος εκδίδει τη σχετική απόφαση τη δυνατότητα να λάβει υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά της υποθέσεως της οποίας επιλήφθηκε και η οποία θεσπίζει σύστημα κατ' αποκοπήν ποσών όσον αφορά την απόδοση δικηγορικών εξόδων, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω ποσά διασφαλίζουν ότι τα δικαστικά έξοδα τα οποία βαρύνουν τον ηττηθέντα διάδικο είναι εύλογα, στοιχείο που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Το Δικαστήριο εξέθεσε περαιτέρω ότι το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/EK αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει κατ' αποκοπήν ποσά τα οποία, λόγω των πολύ χαμηλών ανωτάτων ορίων τους, δεν διασφαλίζουν ότι τον ηττηθέντα διάδικο θα βαρύνει τουλάχιστον ένα σημαντικό και προσήκον

μέρος των ευλόγων εξόδων του νικήσαντος διαδίκου (ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Ιουλίου 2016, United Video Properties Inc., C-57/15, EU:C:2016:611, [παραλειπόμενα] σκέψη 32). **[σελ. 8 του πρωτοτύπου]**

- 15 Το Δικαστήριο εξέθεσε στη συνέχεια ότι το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικούς κανόνες οι οποίοι προβλέπουν την απόδοση εξόδων πραγματογνωμοσύνης μόνο σε περίπτωση πταίσματος του ηττηθέντος διαδίκου, στον βαθμό που τα εν λόγω έξοδα συνδέονται άμεσα και στενά με ένδικη διαδικασία σκοπούσα στη διασφάλιση της προστασίας δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας (ΔΕΕ, United Video Properties Inc., C-57/15, [παραλειπόμενα] σκέψη 40). Κατά το Δικαστήριο, δεν υφίσταται τέτοιος άμεσος και στενός σύνδεσμος όσον αφορά τις δαπάνες έρευνας και εντοπισμού στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που έχουν ως σκοπό ιδίως τη γενική παρατήρηση της αγοράς από πραγματογνώμονα, καθώς και τον εντοπισμό από αυτόν ενδεχόμενων προσβολών δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, καταλογιστέων σε παραβάτες αγνώστους ακόμα σε αυτό το στάδιο. Αντιθέτως, στον βαθμό που οι υπηρεσίες πραγματογνωμοσύνης, ανεξαρτήτως της φύσεώς τους, είναι απολύτως αναγκαίες για την αποτελεσματική άσκηση ενδίκου βοηθήματος με σκοπό τη διασφάλιση της προστασίας τέτοιου δικαιώματος σε συγκεκριμένη περίπτωση, τα έξοδα τα οποία συνδέονται προς την αρωγή πραγματογνώμονος εμπίπτουν στις «λοιπές δαπάνες» οι οποίες πρέπει, δυνάμει του άρθρου 14 της οδηγίας 2004/48, να βαρύνουν τον ηττηθέντα διάδικο (ΔΕΕ, United Video Properties Inc., C-57/15, [παραλειπόμενα] σκέψη 39).
- 16 γ) Στο πλαίσιο αυτό, είναι αμφίβολο αν το άρθρο 140, παράγραφος 4, του Markengesetz (νόμου περί σημάτων) (άρθρο 140, παράγραφος 3, του Markengesetz aF [παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων]), το οποίο προβλέπει την απόδοση εξόδων συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, είναι συμβατό με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 14 της οδηγίας 2004/48/EK, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν ήταν αναγκαία η αναζήτηση της αρωγής του συμβούλου.
- 17 αα) Δημιουργούνται αμφιβολίες από απόψεως δικαίου της Ένωσης, αφενός, διότι η απόδοση δικαστικών εξόδων που αφορούν τη δραστηριότητα ειδικής συμβούλου σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, η αναζήτηση της αρωγής της οποίας δεν ήταν αναγκαία για την προσήκουσα δικαστική επιδίωξη των αγωγικών αξιώσεων, θα μπορούσε να είναι άνευ λόγου δαπανηρή, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/EK ([παραλειπόμενα]) **[σελ. 9 του πρωτοτύπου]** [παραλειπόμενα]). Τούτο θα μπορούσε να συμβαίνει, για παράδειγμα, στην περίπτωση κατά την οποία η δραστηριότητα της ειδικής συμβούλου σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας –π.χ. η έρευνα σημάτων– θα μπορούσε να έχει πραγματοποιηθεί κατά τον ίδιο τρόπο από τον ήδη εντεταλμένο δικηγόρο, αν επρόκειτο για δικηγόρο ειδικευμένο στο δίκαιο της βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Εν τωιαύτη περιπτώσει, το Bundesgerichtshof (Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) έκρινε ότι δεν υφίσταται δικαίωμα απόδοσης δικαστικών εξόδων που αφορούν τη συμμετοχή συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας κατά το στάδιο προ της δίκης –τα οποία δεν καταλαμβάνονται από

το άρθρο 140, παράγραφος 3, του Markengesetz [aF] (παλαιό κείμενο του νόμου περί σημάτων)–, στον βαθμό που αυτά δεν ήταν αναγκαία για την προσήκουσα δικαστική επιδίωξη των αγωγικών αξιώσεων [παραλειπόμενα].

- 18 Αν ληφθεί δε υπόψη ότι η οδηγία 2004/48/EK αποσκοπεί στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας στην εσωτερική αγορά, και επομένως οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που προβλέπει πρέπει να είναι αποτρεπτικά (βλ. αιτιολογική σκέψη 10 και άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας), φαίνεται δικαιολογημένος ο αποκλεισμός της απόδοσης υπέρμετρα υψηλών δικαστικών εξόδων λόγω ασυνήθιστα υψηλής δικηγορικής αμοιβής, συμφωνηθείσας μεταξύ του νικήσαντος διαδίκου και του δικηγόρου του, ή λόγω της παροχής υπηρεσιών από τον δικηγόρο οι οποίες δεν θεωρούνται αναγκαίες για την προστασία του οικείου δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας (βλ. ΔΕΕ, United Video Properties Inc., C-57/15, [παραλειπόμενα] σκέψη 25).
- 19 ββ) Επιπλέον, δημιουργούνται αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης, στον βαθμό που η απόδοση δικαστικών εξόδων που αφορούν τη δραστηριότητα ειδικής συμβούλου σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, η αναζήτηση της αρωγής της οποίας δεν ήταν αναγκαία για την προσήκουσα δικαστική επιδίωξη των αγωγικών αξιώσεων, θα μπορούσε να είναι δυσανάλογη κατά την έννοια του άρθρου 14 της οδηγίας 2004/48/EK. Όσον αφορά την απόδοση δικαστικών εξόδων αυτού του είδους, θα μπορούσε περαιτέρω να μην υφίσταται ο απαιτούμενος από το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/EK άμεσος και στενός σύνδεσμος με την άσκηση ενδίκου βοηθήματος με σκοπό τη διασφάλιση της προστασίας δικαιώματος επί του σήματος [παραλειπόμενα]. **[σελ. 10 του πρωτοτύπου]**
- 20 Η συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης είναι επίσης αμφίβολη λόγω του ότι το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/EK απαιτεί από το δικαστήριο που επιλαμβάνεται του ζητήματος των δικαστικών εξόδων, να λαμβάνει δεόντως υπόψη τα εκάστοτε ειδικά χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης περίπτωσης (βλ. ΔΕΕ, United Video Properties Inc., C-57/15, [παραλειπόμενα] σκέψη 23). Η απόδοση εξόδων συμβούλου ειδικού σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, χωρίς να εξετάζεται αν η αναζήτηση της αρωγής του συμβούλου ήταν αναγκαία για την προσήκουσα δικαστική επιδίωξη των αγωγικών αξιώσεων, δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά της εκάστοτε περίπτωσης.

[παραλειπόμενα]